

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Zbigniew Puskarski

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie A.K.

skazanego z art. 202 § 4a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 listopada 2023 r.,

kasacji Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 24 listopada 2022 r., sygn. akt II K 765/22

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego A.K. przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 24 listopada 2022 r., sygn. akt II K 765/22, uznał A.K. za winnego czynu z art. 202 § 4a k.k. i za ten czyn na podstawie art. 202 § 4a k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt I), przy czym wykonanie tej kary, na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k., warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata (pkt II). W wyroku zawarto także inne rozstrzygnięcia (pkt III-VIII).

Wyrok ten zapadł po rozpoznaniu i uwzględnieniu wniosku skierowanego przez Prokuratora Okręgowego w Gdańsku w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 2 grudnia 2022 r. bez postępowania odwoławczego (k. 452).

Kasację od tego wyroku na niekorzyść skazanego wniósł w dniu 18 sierpnia 2023 r. Prokurator Generalny. Zarzucając wyrokowi: *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, to jest art. 343 § 6 i § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na niezasadnym uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora i wydaniu wyroku skazującego A.K., za czyn z art. 202 § 4a k.k., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie której warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata, w następstwie czego doszło do rażącej obrazy przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 69 § 1 k.k., poprzez jego zastosowanie i wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, pomimo braku spełnienia określonej w tym przepisie przesłanki, aby sprawca w czasie popełnienia przestępstwa podlegającego osądowi nie był skazany na karę pozbawienia wolności”*, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, co skutkowało jej uwzględnieniem w trybie z art. 535 § 5 k.p.k. Trafnie w kasacji skarżący wywiódł, że sąd *meriti* akceptując wniosek o skazanie złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k., a w konsekwencji orzekając karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, dopuścił się obrazy prawa materialnego, tj. art. 69 § 1 k.k., co z kolei, przy prawidłowej kontroli złożonego przez prokuratora wniosku, winno skutkować zwrotem tego wniosku prokuratorowi (art. 343 § 7 k.p.k.), albo dokonaniem stosownej modyfikacji tego wniosku przez prokuratora oraz uzyskania zgody oskarżonego. Z dniem 1 lipca 2015 r. przepis art. 69 § 1 k.k. stwierdzał bowiem, że „sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa”; niekaralność na karę pozbawienia wolności

dotyczy także kary, której wykonanie zostało warunkowo zawieszono (por. np. wyroki SN: z dnia 12 marca 2019 r., V KK 103/18; z dnia 26 października 2020 r., IV KK 734/19). Warunek niekaralności na karę pozbawienia wolności w dacie popełnienia przestępstwa (czyli do 11 czerwca 2021 r.) nie był zaś spełniony w tej sprawie. Sąd *meriti* nie dostrzegł bowiem, że w dacie popełnienia przestępstwa nie doszło do zatarcia skazania w sprawie o sygn. akt II K [...] Rejonowego w B. Wyrokiem z dnia 16 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w B. skazał oskarżonego na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres trzech lat tytułem próby. Wyrok ten uprawomocnił się 12 kwietnia 2013 r., a zatem do zatarcia skazania by doszło 12 października 2016 r., gdyby jednocześnie został spełniony warunek wskazany w art. 76 § 2 k.p.k., tj. gdyby doszło do wykonania, darowania albo przedawnienie wykonania środka kompensacyjnego, a taki został przecież w wyroku w sprawie II K [...] orzeczony. W wyroku w sprawie II K [...] orzeczono bowiem na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązek naprawienia szkody, co zresztą wynikało z kary karnej (k. 400-401). Trafnie także wywodzi skarżący, że z dniem 1 lipca 2015 r. art. 76 § 2 k.k. miał zastosowanie do oceny skutków wyroku wydanego w sprawie II K [...], a to z uwagi na przepis art. 21 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz.U. poz. 396); przepis ten bowiem brzmi: *„Do skazań prawomocnymi wyrokami wydanymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w przedmiocie zatarcia skazania stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba że okres zatarcia skazania upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”* Sąd rozpoznając wniosek prokuratora złożony na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. winien zatem ustalić, czy doszło do zatarcia skazania nie tylko z uwagi na upływ okresu zatarcia kary pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono, ale także winien mieć na uwadze przepis art. 76 § 2 k.k. i sprawdzić, czy doszło do zatarcia także innych prawnokarnych konsekwencji orzeczonych w tym wyroku. Analiza akt sprawy II K [...] jednoznacznie wskazuje – wraz z aktualnymi danymi co do kwestii wykonania obowiązku z art. 46 § 1 k.k. (informacja z dnia 16 listopada 2023 r. w aktach SN) – że wskazany przez Prokuratora Generalnego stan niewykonania obowiązku z art. 46 § 1 k.k. istniał nie tylko do końca okresu próby, ale także trwał w czasie orzekania (i trwa zresztą nadal – uw. SN). Przed dniem 11 czerwca 2021 r. (czas popełnienia przestępstwa w sprawie II K 765/22) nie doszło więc do przedawnienia wykonania środka z art. 46 § 1 k.k., a to wobec

tego, iż nie upłynęło jeszcze wówczas 10 lat od daty uprawomocnienia się wyroku (art. 103 § 2 k.k.- okres ten upływał 12 kwietnia 2023 r.). To zaś uniemożliwiało przed tą datą zatarcie całego skazania wyrokiem w sprawie II K [...] (art. 107 § 6 k.k.). W konsekwencji skazany w dacie orzekania przez sąd *meriti* w sprawie II K [...] miał status skazanego na karę pozbawienia wolności, co uniemożliwiło zastosowanie art. 69 § 1 k.k. Już na zakończenie podkreślić należy, że z uwagi na treść art. 108 k.k. skazanie w sprawie II K [...] nie mogło się zatrzeć także i po tej dacie, a to dlatego, iż wobec skazanego wydano kolejne wyroki w Sądzie Rejonowym w B. w sprawach II K [...]1, II K [...]2, II K [...]3 i II K [...]4.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w wyroku.

[M.S.]

[a!]